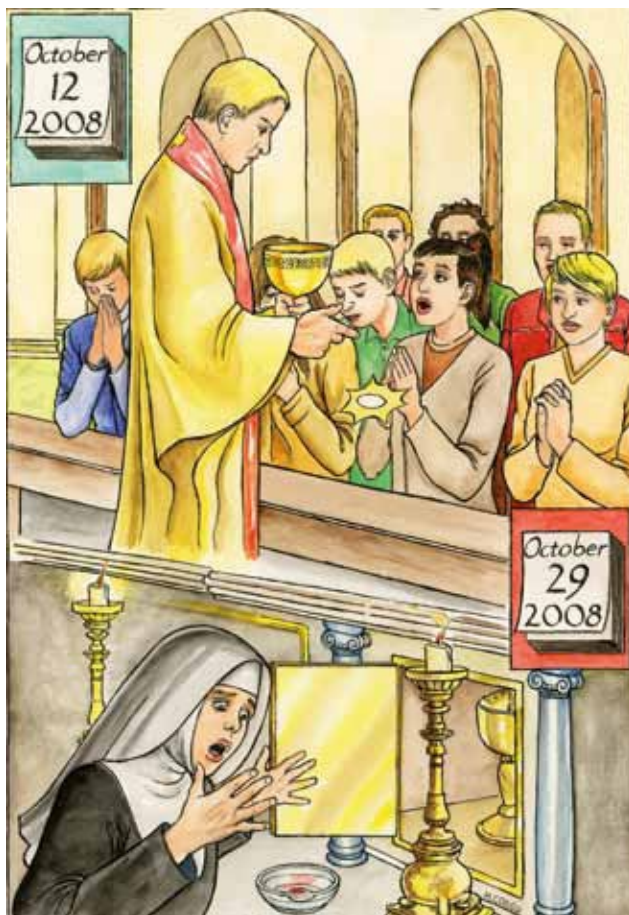

SOKULKOJE

LENKIJA, 2008 M. SPALIO 12 D.

2008 m. spalio 12 d. pusę devynių ryto Šv. Antano bažnyčioje Sokulkoje šventąsias Mišias aukojo jaunas vikaras Filipas Zdrodovskis (Filip Zdrodowski). Komunijos metu vienam iš kunigų, jam nepastebint, iš rankų iškrito Ostija. Tai pastebėti jam padėjo moteris, atsiklaupusi priimti Eucharistiją. Kunigą tarsi suparalyžiavo iš išgąščio. Manydamas, kad nukritusi Ostija nešvari, įdėjo ją į sidabrinį indelį, kuriame buvo vanduo, kunigų naudojamas pirštams plauti po Komunijos dalijimo. Pasibaigus šv. Mišioms, sesuo zakristijonė Julija Dubovska (Julia Dubowska) paėmė indelį su Ostija vandenyje, dėl didesnio saugumo perpylė į kitą indą ir užrakino seife, kur buvo laikomos taurės.

Koplyčios, kurioje saugoma brangioji relikvija, vidus

Sokulkos Šv. Antano bažnyčia

Iš dalies ištirpusios Ostijos fragmentas, iš kurio vidaus sklido kraujo spalvos medžiaga, yra relikvija, kuri buvo padėta ant balto korporalo su išsiuvinėtu raudonu kryžiumi.

Tabernakulis, kuriame pirmą kartą buvo laikoma ant žemės nukritusi stebuklingoji Ostija

Sesuo Julija Dubovska, kuri pirmoji pamatė, kaip Ostija virto kūnu, būtent miokardo raumens audiniu

Seifas, kuriame buvo laikoma stebuklingoji Ostija

Po savaitės, spalio 19 d. sekmadienį, apie 8 val. ryto, sesuo atidaro seifą ir randa Ostiją beveik ištirpusią, bet su keistais raudonais krešuliais centre. Ji nedelsdama paskambina kunigams, kad parodytų, ką rado. Ostija buvo beveik ištirpusi. Buvo likęs tik labai nedidelis gabalėlis konsekruotos Duonos, tvirtai susijungęs su jos paviršiuje atsiradusia medžiaga. Iš tikrųjų dalis Ostijos buvo susijungusi su tuo „keistu raudonu krešuliu“. Tuomet Sokulkos klebonas susisiekė su Balstogės metropolijos kurija. Arkivyskupas Edvardas Ozorovskis (Edward Ozorowski) kartu su kurijos kancleriu, kunigais ir profesoriais apžiūrėjo Ostiją ir apstulbę nusprendė palaukti įvykių raidos, pažiūrėti, kas bus toliau. Spalio 29 d. indas su Ostija buvo įneštas į parapijos koplyčią ir užrakintas tabernakulyje. Kitą dieną arkivyskupo nurodymu tėvas Gniedziejkas (Gniedziejko) nedideliu šaukšteliu švelniai išėmė iš dalies ištirpusią Ostiją

su kraujo spalvos medžiaga jos viduje ir uždėjo ją ant visiškai balto korporalo, kurio centre buvo išsiuvinėtas raudonas kryžius. Korporalas buvo padėtas ant patenos, naudojamos Ostijoms laikyti ir nešti, o paskui vėl uždarytas tabernakulyje. Laikui bėgant Ostija „susiliejo“ su korporalu ir raudonasis „krešulys“ išdžiūvo. Tik tada buvo kreiptasi į du pasaulinio garso mokslininkus, Balstogės medicinos universiteto patologinės anatomijos specialistus. Balstogės metropolijos kurija paskelbė šią deklaraciją dėl Sokulkos bažnyčioje įvykusio eucharistinio stebuklo:

„1. 2008 m. spalio 12 d., kunigui dalijant Komuniją, jam iš rankų iškrito konsekruota Ostija. Kunigas ją pakėlė ir įdėjo į vandens pripildytą indą tabernakulyje. Po šv. Mišių indas su Ostija buvo padėtas į zakristijoje esantį seifą.
2. 2008 m. spalio 19 d., atidarius seifą, ant

Ostijos, kuri buvo nukritusi, buvo aiškiai matyti raudona dėmė, kuri plika akimi žiūrint iš karto sudarė kraujo dėmės įspūdį.

3. 2008 m. spalio 29 d. indas su Ostija buvo perkeltas į klebonijos koplyčios tabernakulį. Kitą dieną Ostija buvo išimta iš inde esančio vandens ir padėta ant tabernakulio viduje esančio korporalo.

4. 2009 m. sausio 7 d. buvo paimtas Ostijos mėginys, kurį nepriklausomai vienas nuo kito ištyrė du Balstogės Medicinos universiteto histopatologijos specialistai. Jie paskelbė bendrą deklaraciją, kurioje teigiama: „Tyrimui atsiųstas mėginys panašus į žmogaus miokardo audinį. Mūsų nuomone, iš visų gyvų organizmų audinių šis yra labiausiai panašus į jį.“

5. Komisija atkreipė dėmesį, kad analizuota Ostija yra ta pati, kuri buvo perkelta iš zakristijos į tabernakulį klebonijos koplyčioje. Trečiosios šalies įsikišimo nenustatyta.

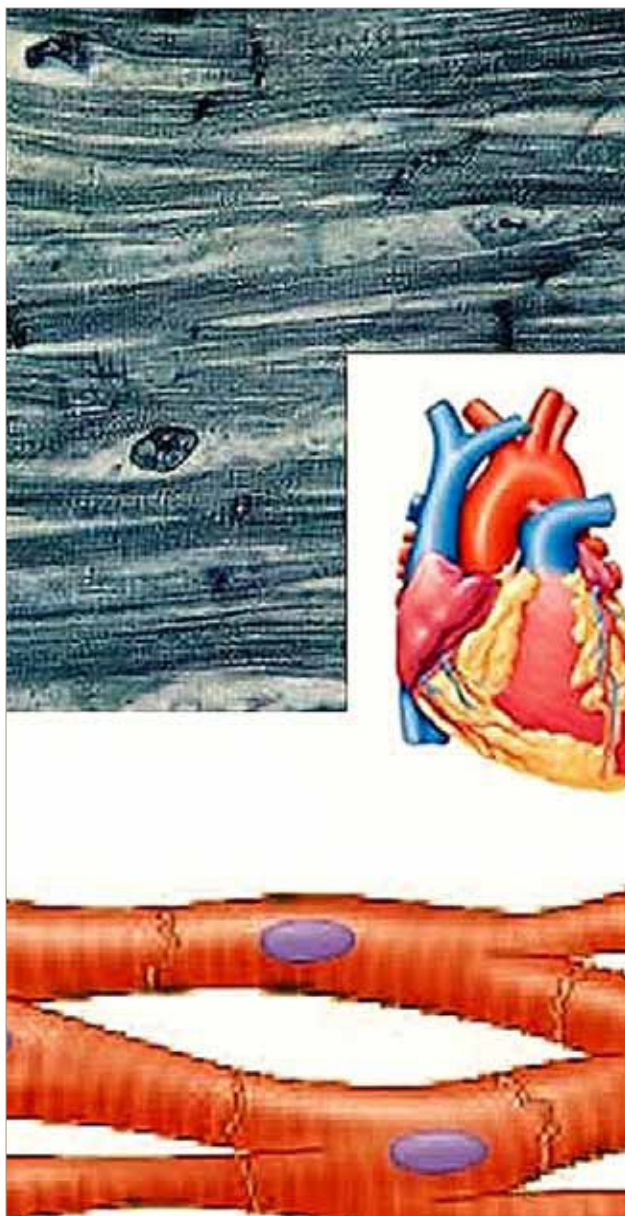
6. Sokulkos atvejį neprieštarauja Bažnyčios tikėjimui, bet jį patvirtina.“

SOKULKOJE

LENKIJA, 2008 M. SPALIO 12 D.

2009 m. sausio pradžioje Balstogės kurija paprašė dviejų žymių Balstogės Medicinos universiteto patologinės anatomijos specialistų – profesorės Marijos Elzbieta Sobaniec-Lotovskos (Maria Elzbieta Sobaniec-Łotowska) ir profesoriaus Stanisłavo Sulkovskio (Stanisław Sulkowski) – ištirti krauju suteptos Ostijos mėginius. Sausio 7 d. profesorė Sobaniec-Lotovska nuvyko į Sokulką ir iš korporalo paėmė mažytį paslaptingos medžiagos, esančios Ostijoje, mėginį.

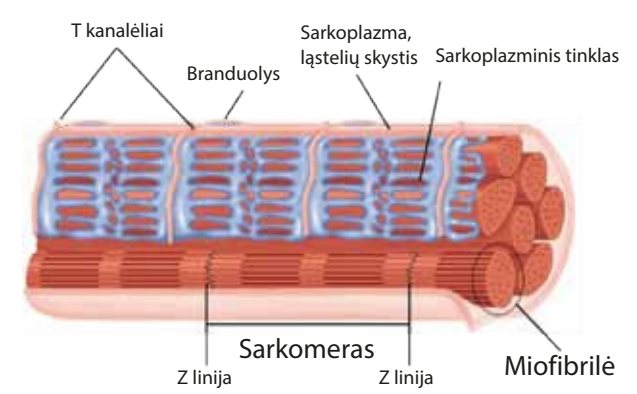
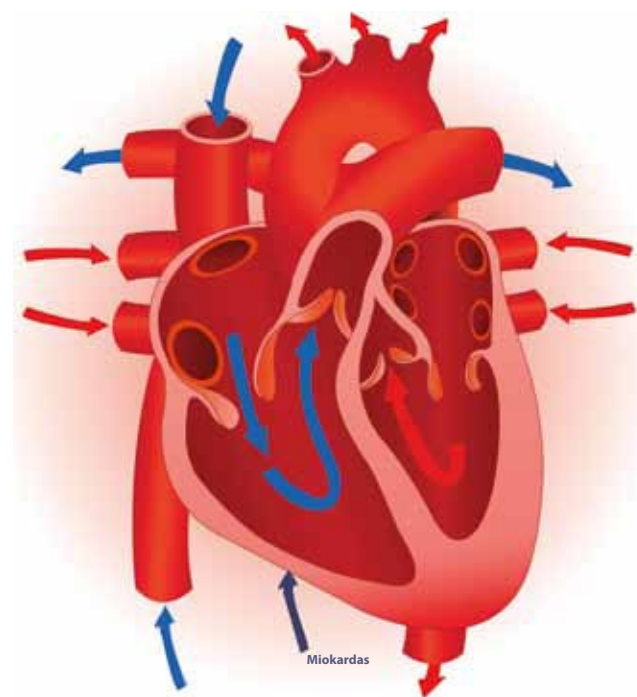

Šoniniame paveikslėlyje pateikta elektroninio mikroskopo nuotrauka ir piešinys, kuriame pavaizduotos konkrečios miokardo raumenų ląstelių sąjungos. Miokardo ląstelėms būdinga tai, kad tarp jų yra tam tikros sąjungos, leidžiančios susitraukimą skatinančiam veikimo potencialui skliti iš vienos ląstelės į kitą per visą raumens turį. Tuomet raumens ląstelės susitraukimas sklinda į visas kitas ląsteles. Už šį „grandininį susitraukimą“ atsakinga sinoatrialiniam mazge esanti ląstelių grupė. Sinoatrialinis mazgas yra dešiniajame prieširdyje netoli įėjimo į viršutinę tuščiąją veną. Veikimo potencialas, sukeliantis miokardo susitraukimą, prasideda nuo sinoatrialinio mazgo ir pirmiausia pasiekia prieširdžius, o paskui skilvelius.

Profesorius Sulkovskis

Profesorė Sobaniec-Lotowska

UAMB universiteto profesoriai pabrėžė, kad tiriamame Ostijos mėginyje jie rado daug širdies raumens audiniui būdingų biomorfologinių rodiklių, pavyzdžiui, segmentacijos reiškinį, tai yra širdies raumens audinio skaidulų pažeidimą toje dalyje, kur randamos komunikacinės jungtys (širdies raumeniui būdingos struktūros), ir fragmentacijos reiškinį. Tokie pažeidimai matomi kaip daugybė mažų pažeidimų. Šiuos pakitimus galima pastebėti tik tose skaidulose, kurios nėra nekrotinės, bet yra gyvos ir turi greitų širdies raumens spazmų, būdingų paskutinei fazei prieš mirtį, požymių.

požymis. Abu Balstogės mokslininkai pareiškė: „Kelių skaidulų pjūviuose pastebėti tam tikri požymiai, kurie gali atitikti susitraukimų mazgus. Tuo tarpu analizuojant elektroniniu mikroskopu, buvo matomi komunikuojančių jungčių kontūrai ir plonos miofibrilių gijos.“ Be to, širdies audinys buvo neatskiriamai susijungęs su konsekreuota Ostija. Profesorės Sobaniec-Lotovskos ir profesoriaus Sulkovskio atlikto tyrimo ataskaitoje randame užrašyta: „Gautos medžiagos pakako tyrimams, kurie rodo, kad tai yra širdies raumens audinys arba bent jau panašiausias į jį iš visų gyvų organizmo audinių“. „Ir, svarbu pastebėti, analizuota medžiaga visais atžvilgiais yra sudaryta iš širdies raumeninio audinio.“ Šis patvirtinimas pateikiamas 2009 m. spalio 14 d. Balstogės metropolinės kurijos komunikate dėl eucharistinių reiškinų Sokulkos vietovėje.

Profesoriai aptiko ir kitų nepaaiškinamų elementų. „Ostija ilgą laiką išbuvo vandenyje, o dar ilgesnį laiką – ant korporalo. Todėl ant Ostijos atsiradęs audinys turėjo patirti autolizės procesą, tai yra savaiminio irimo procesą veikiančiam viduląsteliniam fermentams; tačiau analizuotoje medžiagoje šių pakitimų pėdsakų nepastebėta!“ – pareiškė abu mokslininkai. Kitas labai įdomus pastebėtas įvykis yra tas, kad ant korporalo rasta medžiaga, nors ir šiek tiek pakitusi po to, kai prieš porą metų buvo išimta iš vandens (ji paprasčiausiai išdžiūvo), nepakeitė savo išvaizdos, nors nebuvo nei stabilizuota, nei konservuota tam tikroje temperatūroje. „Tai reiškia, kad jei šį reiškinį būtų sukėlus bakterija, medžiaga būtų suirusi, sutrupėjusi ir pakeitusi išvaizdą. Bet kokia mikrobų kultūra, net ir padėta ant švariausios medžiagos, po savaitės atrodo visiškai kitaip“, – pridūrė profesorius Sulkovskis.

SOKULKOJE

LENKIJA, 2008 M. SPALIO 12 D.

Iš pradžių buvau įsitikinusi, kad tai kraujo krešulys“, – sakė profesorė Sobaniec-Lotovska. Tačiau tiesa buvo daug netikėtesnė! Abu Balstogės mokslininkai, kurie savo nepriklausomiems tyrimams naudojo moderniausius optinius mikroskopus ir transmisinį elektroninį mikroskopą, priėjo prie tos pačios išvados (profesorius Sulkovskis nežinojo, kad mėginys, kurį jis tyrė, yra iš Ostijos): ištirtas mėginys nebuvo nei krešulys, nei kraujas... Tai buvo dar gyvo žmogaus širdies raumens audinys. Dar labiau neįtikėtina, kad tai buvo širdies raumuo su tipiškais paskutinės fazės, vykstančios prieš mirtį, požymiais.

Bažnyčia tiki, kad tariant konsekracijos žodžius Šventoji Dvasia paverčia duoną Kristaus Kūnu, o vyną – Jo Krauju. Todėl šventosios Komunijos tarnai raginami Kristaus Kūną dalinti su tikėjimu ir dėmesingumu, o tikintieji – pagarbiai jį priimti.

Edvardas Ozorovskis, Balstogės arkivyskupas metropolitas

Abu mokslininkai patvirtino, kad neįmanoma, jog kas nors į tabernakulį būtų įdėjęs žmogaus kūno fragmentą, nes Ostiją sudarantys fragmentai buvo glaudžiai susiję su žmogaus audinių skaidulomis ir skverbėsi vienas į kitą, tarsi „duonos“ fragmentas staiga virstų „kūnu“.

Daugybė apeigose dalyvaujančių žmonių

Procesijoje nešama brangioji relikvija

Švenčiant Sokulkos eucharistinį stebuklą, apeigose dalyvauja civilinės valdžios atstovai

Vis dėlto keli žmonės, kurie ne tik niekada neanalizavo medžiagos, bet ir nebuvo jos matę savo akimis, tvirtino, kad raudoną Ostijos spalvą lemia prodigiosinas – raudonas pigmentas, kurį gamina bakterija *Serratia marcescens*. „Akivaizdu, kad taip manyti yra absurdiška“, – tvirtino Balstogės specialistai, juk stebėta medžiaga atitinka širdies raumenį, o ne bakteriją. Balstogės mokslininkai paimtą mėginį analizavo grynai moksliskai, o ne fideistiškai.

Keletas kaltinimų buvo dar absurdiškesni. Pavyzdžiui, vadinamųjų „racionalistų“ grupės kaltinimas, pagal kurį analizuotas audinys priklausė nužudytam žmogui. Profesoriai reagavo pareiškimu, kuriame išreiškė „gilų pasipiktinimą dėl to, kad viešojo nuomonė buvo klaidinama apgaulingų pseudomokslinių

hipotezių apie analizuojamą reiškinį, klaidinama žmonių, kurie ignoruoja su analize susijusius duomenis, kurie neturi prieigos nei prie analizuojamos medžiagos, nei prie surinktų dokumentų ir dažnai net nežino taikomų analizės metodų.“

Dviem Balstogės mokslininkams protokolui parengti prireikė dviejų savaitių. Kai Balstogės kurija sužinojo apie neįtikėtinus tyrimų rezultatus, ji sudarė specialią bažnytinę komisiją, kurią 2009 m. kovo 30 d. sušaukė arkivyskupas. Jo užduotis buvo išnagrinėti stebuklą teologiniu požiūriu ir išklausti visus, kurie matė Ostiją arba buvo tų nepaprastų įvykių liudininkai. Komisija taip pat turėjo išsklaidyti bet kokias abejones dėl apgaulės ir įsitikinti, kad tabernakulyje niekas slapta nepakeitė Ostijos. Komisijos atstovai – iškilūs Balstogės kunigų seminarijos profesoriai – apklausė visus liudytojus ir patikrino jų parodymų nuoširdumą.

Bažnytinės komisijos atliktas darbas leido parengti tokį pareiškimą: „Ostija, iš kurios tyrimui buvo paimtas mėginys, yra ta pati, kuri buvo perkelta iš zakristijos į klebonijos koplyčios tabernakulį. Pašalinių žmonių įsikišimo nebuvo pastebėta.“ Be to, tai kategoriškai atmetė ir du Balstogės mokslininkai. Jų nuomone, neįmanoma manyti, kad kas nors į tabernakulį būtų įdėjęs žmogaus kūno fragmentą. Ostiją sudarantys fragmentai buvo glaudžiai susiję su žmogaus audinių skaidulomis; jie skverbėsi vienas į kitą, tarsi „duonos“ fragmentas staiga būtų virtęs „kūnu“. Tokio pobūdžio faktais neįmanoma manipuliuoti. Niekas, absoliučiai niekas nebūtų galėjęs to padaryti. „Net NASA mokslininkai, disponuojantys moderniausiomis technologijomis, nesugebėtų dirbtinai atkurti tokio dalyko“, – tvirtino profesorė Sobaniec-Lotovska, pridurdama, kad šis faktas jai buvo itin svarbus.